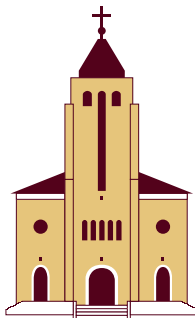

MUSTÁRMAG

Budapest-Pestszentlőrinc-Szemeretelepi Szent István Király Plébánia

ALAPÍTVÁ: 1992 • 2023/2. SZÁM • ÁPRILIS 23.

HÚSVÉT ELŐTT ÉS UTÁN

Krisztus feltámadt a halálból, és ezzel megadta nekünk a feltámadás, az új élet reményét. Máté evangéliumában a sírhoz menő asszonyok csalódtak, gyászolják Jézust miután tanúi voltak áldozati halálának. A félelem is hatalmába keríti őket, ám éppen abban a pillanatban találkoznak Jézussal, aki azt mondja nekik: „*Ne féljete, menjete és mondjátok meg testvéreimnek, hogy menjenek Galileába; ott meglátnak engem*” (Mt 28,10). Jézus válasza az asszonyoknak számunkra ma is vigasz: biztosít minket, hogy ne féljünk, és arra kapunk meghívást, hogy hirdessük Jézust, mint a Feltámadott Urat, akiben hiszünk.

A húsvéti vigíliai szentmise kezdetén a húsvéti gyertya fényét vittük a sötét templomba, amely aztán gyorsan megtelt fényvel, ahogy a hívek által tartott gyertyák meggyulladtak ebből az egyetlen lángból. A húsvéti gyertya továbbra is Krisztus fényét jelképezi, amely eloszlatja a sötétséget, és Krisztus feltámadását, amely legyőzi a bűnt és a halált. A feltámadásba vetett hitünk fénye, amely örömet és reményt hoz életünkbe.

Húsvétkor újra felfedezhetjük hitünk erejét mint olyan fényt, amely eloszlatja az életünkben tapasztalt sötétséget. Keresztényként arra vagyunk meghíva, hogy húsvéti népként hirdessük a feltámadt Krisztust, tudva, hogy Ő életet hozott a halálból, fényt a sötétségből és reményt a kétségbeesésből. Ahogy Szent II. János Pál pápa mondja: „*Ne hagyjátok magatokat kétségbeesni. Mi vagyunk a húsvéti nép, és alleluja a mi énekünk*”.

Örvendezve mondjunk tehát alleluját, és hirdessük, hogy Krisztus feltámadt. Isten áldjon meg mindnyájatokat bőséges hittel, derűvel és örömmel ebben a húsvéti időszakban.

Fr. Mahimai Raj Anthony

A MIATYÁNK

Folytatjuk sorozatunkat, melyben XVI. Benedek pápa (Joseph Ratzinger): A Názáreti Jézus című könyvének a Miatyánk imádsággal foglalkozó részéből készült összefoglalókat adunk közre. Az emeritus pápa ebben a könyvében kísérletet tesz arra, hogy bemutassa az evangéliumok Jézusát, mint a „történeti Jézust”, és alkalmat biztosít arra, hogy ránk ragyogjon az „Úr arca”.

MINDENNAPI KENYERÜNKET ADD MEG NEKÜNK MA

A Miatyánk negyedik kérése tűnik számunkra a „legemberibbnek” az összes kérés közül: az Úr, aki tekintetünket a lényegesre, az „egyedül szükségesre” irányítja, tud földi ínségeinkről, és elismeri azokat. Ő, aki azt mondja tanítványainak: „*Ne aggodjatok életeitek miatt és azért, hogy legyen mit ennetek*” (Mt 6,25), mégis meghív bennünket, hogy imádkozzunk táplálékunkért, és így átadjuk gondjainkat Istennek. A kenyér „a föld termése és az emberi munka gyümölcse”, de a föld nem terem gyümölcsöt, ha fönről nem kap esőt. A természeti erők nem a mi kezünkben vannak, így egyedül saját képességeinkkel nem tudjuk életünket biztosítani. Így nem lehetünk gögösek. Az ilyen gög erőszakossá és hideggé tenne. Mi arra vagyunk rendelve, hogy meghaladjuk önmagunkat, és csak az Isten felé való megnyílásban leszünk szabadok és válunk önmagunkká. Szabad és kell kérnünk. A földi édesapák kérő fiaiknak jót adnak, úgy Isten sem fogja megtagadni tőlünk a javakat, melyeket csak ő adhat. (Lk 11,9-13)

Szent Ciprián az Úr imájának magyarázatában a kérés két fontos szempontjára figyelmeztet bennünket. A „mi” szó gazdag jelentésére, itt is ki emeli, hogy a „mi” kenyerünkről van szó. Isten gyermekeinek közösségében imádkozunk, ezért senkinek sem szabad csak önmagára gondolni. A „mi” kenyerünkért imádkozunk – tehát mások kenyeréért is. Akinek bőségben van kenyere, azt a kérés felszólítja, hogy ossza meg másokkal.

Cipriánnak van egy másik fontos megfigyelése is. Aki az asznapi kenyeret kéri az szegény. Az imádság szem előtt tartja a tanítványok szegénységét. Olyan embereket feltételez, akik lemondtak a világról, annak gazdagságáról és csak azt kérik, ami nélkülözhetetlen. „Helyesen kéri a szegény csak azt, ami aznapra életszükséglet, mert tilos a holnappal törődnie. Ellentmondásos lenne számára, ha sokáig akarna ebben a világban élni, hiszen mégis csak azt kérjük, hogy hamarosan jöjjön el Isten országa”. Az Egyházban mindig kell lennie olyan embereknek, akik mindent elhagynak, hogy az Urat kövessék, akik radikálisan csak az Úrra hagyatkoznak, akik ekképpen jelet állítanak a hitnek.

Hozzánk is szólnak azok az emberek, akik úgy építenek Istenre, hogy más biz-

tonságot nem keresnek. A szegénység, melyet teljesen az motivál, hogy Istenért és az ő országaért kötelezzük el magunkat, egyszerűen mind a világ szegényeivel való szolidaritás tette.

A kenyér csak mai napra való kérése eszünkbe juttatja Izrael negyvenéves pusztai vándorlását, amikor a manna eltette őket, amelyet Isten a mennyből küldött. Mindenkinek csak aznapra volt szabad gyűjteni, kivéve a hatodik napon lehetett két napra gyűjteni, hogy így megtartsák a szombatot.

A mai napi kenyérért fohászkodás feltételezi a tanítványok legszűkebb közösségének radikális Krisztus-követését, mely lemondott a világi javakról.

A mai nap kenyérért való fohászkodást kétféleképpen magyarázzák a teológusok. Egyik szerint a kérés így szól: Add nekünk ma azt a kenyeret, amely szükséges, hogy élhessünk. A másik értelmezés szerint az eljövendő kenyérről van szó. Az új világ kenyérérről, magáról az Úrról. Szent Jeromos a Vulgátában új, magasabb „szubsztanciának” értelmezi, melyet az Úr a „Szent Szakramentumban”, mint életünk igazi kenyérét ajándékozza nekünk.

Valóban az Egyházatyák a Miatyánk negyedik kérését eucharisztikus kérésként értették. Ez nem azt jelenti, megfosztanak a tanítványok kérését az egyszerű földi értelmezéstől. Az atyák a bibliai igének különböző jelentésrétegeire gondolnak, amely a szegények kérésével kezdődik a mindennapi kenyérért, de Isten vándorló népére emlékezik, melyet maga Isten táplál.

Szabad ilyen dimenziókban gondolkodunk, vagy ez az egyszerű, csak földi jellel rendelkező szó helytelen „teologizá-

lása”? Úgy gondolom, a kenyér kérésénél szem előtt kell tartani Jézus szavainak és tetteinek nagyobb összefüggését, amelyben az emberi élet lényeges tartalmai nagy szerepet játszanak: ilyen a víz, a kenyér, és mint az ünnepélyességnek és a világ szépségének a jele a szőlőtő és a bor. A kenyértémának fontos helye van Jézus üzenetében – a pusztai megkísértéstől, a kenyérszaporítás után az utolsó vacsoráig.

A János-evangélium hatodik fejezetében olvasható a nagy kenyérbeszéd. A szakasz elején hallunk az emberek éhségéről, akik Jézust hallgatták, és akiket nem bocsát el anélkül, hogy ne adna nekik enni, tehát a „szükséges kenyér” nélkül, amelyre az életben szükségünk van. Ám, Jézus nem engedi, hogy az ember a szükségleteit pusztán a biológiai és anyagi szükségleteire redukálja.

„Nemcsak kenyérral él az ember, hanem minden igével, amely Isten szájából származik” (Mt 4,4). A csodálatosan megszorított kenyér túlmutat önmagán; az ember tulajdonképpen tápláléka a Logosz, az örök Ige. Az örök Logosz csak az által lesz konkrétan kenyérré az ember számára, hogy testet öltött és emberi szavakban beszél hozzánk.

Ezt követi azután a felülmúlás harmadik, legdöntőbb mozzanata, amely persze most megbotránkozást vált ki a kafarnaumi emberekből, az, aki emberré lett, a Szentségben önmagát adja nekünk, s csak így lesz teljesen az örök Ige mannává, már ma az eljövendő kenyér ajándéka.

Forrásmű: XVI. Benedek pápa (Joseph Ratzinger) A Názáreti Jézus, SZIT, Budapest 2007. • 8. rész

N. K. E.

AZ ÁRPÁD-HÁZ SZENTJEI

Megújult formában, a magyar szentek bemutatásával folytatjuk a szentekről szóló sorozatunkat. Elsőként az Árpád-ház szentjeit mutatjuk be, hiszen az európai dinasztiák közül az Árpád-ház adta a legtöbb boldogot és szentet a katolikus egyháznak.

SZENT GELLÉRT PÜSPÖK

Gellért püspök sem az Árpád-házban látta meg a napvilágot, de személye a XI. század magyar egyháztörténelmének megkerülhetetlen alakja, aki a magyar földön töltött évtizedek alatt szívében magyarrá vált.

980 körül Velencében született. Öt éves volt, amikor szülei áteveztek vele a Szent Márk székesegyházzal átellenben lévő San Giorgio-szigetre. Úgy látszott, hogy a György névre keresztelt kisfiuk nem marad életben. Fogadalmat tettek, hogy ha a gyermek a szigeti bencés szerzetesek imájára meggyógyul, Istennek szentelik az életét, és mindjárt a monostorban hagyják. A szerzetesek imái meghallgatásra találtak, a gyermek felgyógyult és ottmaradt a kolostorban. 15 éves lehetett, amikor édesapja szentföldi zarándoklatra indult. Palesztinában rabló arabok támadták meg a csoportot, s ő a csatában életét vesztette. Fia az ő emlékére vette fel a Gellért nevet.

Huszonöt éves korában apátja javaslatára Bolognába küldték tanulni. Amikor visz-

szatért a Szent György-szigeti monostorba, először a kolostori iskolában tanított, majd hamarosan megválasztották apátnak. Talán édesapja emléke vagy a hithirdetés vágya készítette arra, hogy három év múlva lemondjon tisztéről, és a Szentföldre induljon.

1015 februárjában szállt hajóra két társával, de a tengeri vihar eltérítette úticéljától és Isztria partjai felé sodorta őket. A Parenzo

melletti Szent András kikötőjében sikerült partra jutniuk. A szigeten lévő bencés monostorban találtak menedéket. A többhetes kényszerpihenő alatt többször megbeszélte úttervét az ott tartózkodó Razina, más néven Gaudentius pannonhalmi apáttal, aki szerette volna megnyerni magyarországi kolostoralapítási és térítői tervének. Gellért azal a szándékkal engedett az unszolásnak, hogy Magyar-

országon keresztül majd szárazföldi úton eljuthat a Szentföldre. Először Pécsre mentek, majd onnan Mór püspökkel Székesfehérvárra István királyhoz. A találkozáskor a király azonnal meglátta, micsoda kincs került hozzá, és meghívta Imre herceg nevelőjének. A trónörökös tudhatott már annyira la-

tinul, hogy Gellért ezen a nyelven taníthatta. Tanítványának életszentsége mutatja, hogy nevelő, oktató munkája nem veszett kárba.

Amikor a herceg nevelését befejeztnek tekintették, visszavonult Bakonybélbe remetének. Egy kis kunyhóban élt, itt írta szentírásmagyarázó munkáit, aminek sajnos többsége elveszett.

A Dániel próféta könyvében szereplő három ifjú énekét magyarázó teológiai munkája fennmaradt. A mű kiválóan tükrözi Gellért műveltségét s mindazt, amit ő kortársainak, királyi pártfogójának, majd a trónörökösnek végül tanítványainak, munkatársainak továbbadott. Ismerte és idézte az egyházatyákat, Ambrust, Jeromost, Ágostont, Beda Venerabilist. Gellért bibliai képeket használt témái kifejtése során. Az üdvtörténet isteni rendelését kutatva fedezte föl a teológiai igazságokat.

Nagyjából 1028-ig örülhetett erdei magányának. Ekkor Csanád vezér legyőzte Ajtonyt, és a király kiszólitotta Gellértet a remeteségből, és rábízta a csanádi püspökség megszervezését. Az egyházi élet elindítását a király ekként segítette: *„Mivel azonban most nincsenek segítségére papjaink, akikkel az egyházi előljáró ékeskedni szokott, ezért más egyházaktól és monostoroktól hozunk papokat és szerzeteseket, hogy az egyházi törvények rendje szerint segítségetek legyenek az isteni szolgálatban. Én pedig meghagyom ispánjaimnak, hogy a néptől a maga idejében megélhetésedre tizedet szedjenek a gabonából. Azt akarom pedig, hogy senki se maradjon, aki ezt nem fizetné. Ne szenvedjetek ugyanis földi szükségletekben semmi hiányt, csak gyakoroljátok hivatásotokat Krisztus szolgálatában, az Ige hirdetésében, a keresztelésben és a hitetleneknek Krisztushoz térítésében.”*

Marosváron telepedtek le a görög szerzetesek elhagyott monostorában. Gellért az

egyházszervezést azzal kezdte, hogy fölszította a püspökség területét hét főesperességre, s ezek élére a magával hozott papok közül azokat állította, akik tudtak magyarul. Számba vette a keresztény mellett a pogány lakosságot is. Templomokat építtetett, plébániákat alapított. Nagy gonddal tanította az embereket, majd a papi utánpótlás biztosítására főiskolát nyitott a monostorban. Tevékenységét a szentéletű király bőkezűen támogatta. Az épp csak megalakult egyházmegyére és a fiatal keresztény Magyar Királyságra végzetes fordulatot jelentett a király halála. Méltatlan utódok követték a trónon. Orseolo Péter uralomra kerülése után gyorsan nőtt az elégedetlenség. A király, mint „szolgákkal bánt” az előkelőkkel és az egyházi vezetőkkel. Hamarosan elűzték. Utóda, Aba Sámuel sem vitte sokra. 1043-ban a koronát és a húsvét megünneplését is megtagadta tőle Gellért. Az ország-nagyok és az egyházi vezetők Vazul száműzött fia visszahívásáról döntenek.

Gellért 1046 szeptemberében András és Levente fogadására indult püspöktársaival, Böddel és Benetával együtt. Mivel a hercegek még nem érkeztek meg Fehérvárra, továbbutazott Diósdig. Az éjjelt itt töltvén, reggel a Szent Szabina templomban mondott miséjén megjövendölte közelgő vértanúságát. A pesti révhöz közeledvén Vata pogány lázadói kőzáporral törtek rájuk. Kiráncigálták Gellértet a szekereből, hozzákötötték egy kordéhoz, és a később róla elnevezett Kelenhegy szikláiról a mélybe taszították. Holttestét ideiglenesen a pesti Boldogasszony-templomban temették el. Később átszállították Marosvárra. Szent László uralkodása idején, 1083-ban VII. Gergely pápa avatta szentté. *Forrásművek:* Török József: A tizenegyedik század magyar egyháztörténete, Mikes Kiadó, Budapest 2002., Szentek élete, SZIT, Budapest 2009. • 5. rész N. K. E.

NAGYCSÜTÖRTÖK

Az utolsó vacsora, Jézus elárultatásának és elfogatásának napja, a húsvéti szent háromnap első napja, az olajszentelés és az Oltáriszentség alapításának ünnepe. Délelőtt püspöki szentmise – ún. krizmamise – van, amelyben az egyházmegye számára a szent olajokat (krizma) szentelik. Este az utolsó vacsora emlékmiséjét tartják a templomokban, benne lábmosással és oltárfosztással. E szentmise után az Oltáriszentséget nem a tabernákulumban, hanem a szentsíron őrzik. Az esti szentmise a lehető legnagyobb ünnepélyességgel kezdődik. Megszólal a Gloria – amely hamvazószerda óta elmaradt –, zúgnak a harangok, szólnak a csengők és az orgona. A könnyörgés után csak kíséret nélküli népének van: a harangok Rómába mennek, azaz a harangok és csengők helyett kereplő szől. Este vagy éjszaka az Olajfák hegyén imádkozó Jézusra való emlékezésül virrasztást is tartunk.

SZENTLECKE Szent Pál apostolnak a korintusiakhoz írt első leveléből

Testvéreim! Én az Úrtól kaptam, amit közöltem is veletek: Urunk Jézus azon az éjszakán, amikor elárulták, fogta a kenyeret, hálát adott, megtörte, és így szólt: „Vegyétek és egyétek, ez az én testem, amely értetek adatik! Ezt cselekedjétek az én em-

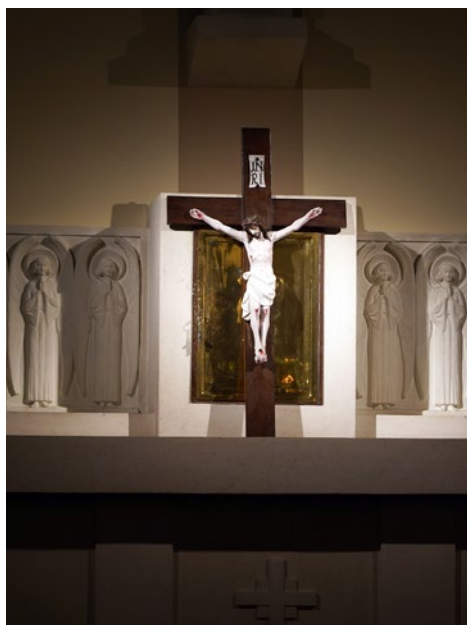
lékezetemre!” A vacsora után ugyanígy fogta a kelyhet is, és így szólt: „Ez a kehely az újszövetség kehelye az én vérebemben. Valahányszor isztok belőle, tegyétek ezt az én emlékezetemre!” Amikor ugyanis e kenyereket eszitek és e kehelyből isztok, az Úr halálát hirdetitek, amíg el nem jön.

Ez az Isten ígéje.

1Kor 11,23-26

Mivel Mahi atya a Barcika téren szolgált, templomunkban a nagycsütörtöki szertartásokat **Rónaszéki János atya**, a Pest-szenterzsébeti Főplébánia káplánja tartotta.

NAGYPÉNTEK

A megváltó szenvedésének és kereszthalálának ünnepe, szigorú böjti nap, a húsvéti szent háromnap második napja. Elnevezése a zsidó naptárból ered: a latin *parasceve* – készületi nap, majd szent és nagy készületi nap. A kereszthalál órájában, 15 órakor keresztutat végzünk, majd a temetés órájában, 18 órakor kezdődik az ún. csonka mise, melyben nincs konsekráció (átváltoztatás). Az igeliturgiát néma leborulás vezeti be a díszeitől megfosztott oltár előtt, az evangélium pedig a passió Szent Jánostól. Ezt az *oratio fidelium* (a hívek közös könyörgése) követi, melyben Isten népe általános papságát gyakorolva imádkozik. A liturgia része a kereszt imádása is. A 12. századtól kezdve a hívők nem áldoztak nagypénteken, de 1955 óta újra van szentáldozás a nagycsütörtöki misén konsekrált kenyérrel. A szertartás csendben ér véget: a könyörgés után nincs áldás és elbocsátás.

A NAGYPÉNTEKI KERESZTÚT

Idén is a plébániai ifúság szervezte a nagypénteki keresztutat templomunkban. A szervezés újdonsága több forrásból is fakadt. A 14 állomás felolvasói nemcsak az ifúsági hittan (IFI) csapatából, hanem a Nemcsics Gyöngyi által a bér málkózásra készülő fiatalokból is verbuválódtak 10–4 arányban.

Választásunk idén a Franciaországban, Provence-ban élő magyar származású szobrászművész, *Maria de Faykod* lourdes-i keresztút-stációira esett, amihez a szobrásznő saját készítésű fotói és keresztút elmélkedése együtt társult. A kihívást az jelentette, hogy a képeket nem mertük kivetíteni, mert a délután 3 óra fényében a falon ezek kevésbé látszódtak volna. Vadas

János ezért beszkennele, majd Zoli ki nyomtatta, Bata Margit pedig minden stációnál felmutatta a őket.

A templomban körbevitt képek a 2008-ban Lourdes-ban, a jelenések 150-dik évfordulóját ünneplő kegyhely tiszteletére a betegekért carrarai márványból felállított keresztút állomásait ábrázolják. A műalkotás 17 stációt tartalmaz, mert hangsúlyozza a feltámadást, ami új életet ad a szenvedő betegeknek is. Az elmélkedés is ehhez kapcsolódott minden esetben. Maria de Faykod mélyen szakrális ember, aki számára a műalkotásban az üzenet átadása a cél, az alkotás folyamatát a legszentebb cselekedetnek érzi. Láthatóvá teszi a spiritualitást, a láthatatlant. Ahogy vallja: *„Hiszek az inspirációban, munka közben, az alkotás folyamatában megélem a transzcendenssel való találkozást. Számomra a márvány a legjobb anyag. Az átlátszósága, a benne csillogó kis kristályok, a fény játéka rajtuk, a finomság, a részletek kiemelhetősége.”*

Az elmélkedést Andrásfalvy János szalézi szerzetes, tartományfőnök atya vezette, egy-egy fiatal pedig felolvasta az adott stációhoz kapcsolódó szöveget. A 14 állomásból álló keresztutunkban 14 gyönyörű szobor fényképeken keresztüli bemutatásáig jutottunk, és bár a tömegben a felmutatott képeket nem mindenki láthatta, bízunk abban, hogy akik látták, azokban elmélyítették az elmélkedés gondolatait. De a gondolatok mindenkihez eljutottak, és mindenkit megérintettek nagypénteken, segítve a szenvedéstörténet megértését és átélését. Hajni segítségével taizéi énekekkel kísérve jártuk a keresztutat – látva és nem látva, hallva és átérezve, mint azon az első nagypénteken...

„Isten, Te szobrászművész, vésőddel formálj engem!” (JK)

B. M.

OLVASMÁNY Izajás próféta könyvéből

Így szól az Úr: Íme, szolgám diadalmas-kodik, főséges lesz és felmagasztalják, és nagy dicsőségre emelkedik. Amint sokan elborzadtak láttán – hisz oly dicstelennel látszott, és alig volt emberi ábrázata –, úgy fog majd sok nemzet ámulni rajta, és királyok némulnak el színe előtt.

Mert olyasmit fognak látni, amelyet még sohasem hirdettek nekik, és olyan dolognak lesznek tanúi, amelyenről addig soha nem hallottak. Ki hitt abban, amit hallottunk, és az Úr karja ki előtt nyilvánult meg?

Úgy nőtt föl előttünk, mint a hajtás, és mint a gyökér a szomjas földből. Nem volt sem szép, sem ékes, hogy szívesen nézzük őt, a külsejére nézve nem volt vonzó.

Megvetett volt, utolsó az emberek között, a fájdalmak férfja, aki tudta, mi a szenvedés, olyan, aki elől iszonyattal eltakarjuk arcunkat, megvetett, akit bizony nem becsültünk sokra.

Bár a mi betegségeinket viselte, és a mi fájdalmaink neheztedek rá, mégis (Istentől) megvertnek néztük, olyannak, akire lesújtott az Isten, és akit megalázott.

Igen, a mi bűneinkért szúrták át, a mi gonoszságainkért törték össze, a mi békeségünkért érte utol a büntetés, az ő sebei sze-

reztek nekünk gyógyulást! Mi mindnyájan, mint a juhok, tévelyegtünk, ki-ki a maga útjára tért, és az Úr mégis az ő vállára rakta mindnyájunk gonoszságát.

Megkínózták, s ő alázzattal elviselte, nem nyitotta ki száját. Mint a juh, amelyet leölni visznek, vagy amint a bárány elnémul nyírója előtt, ő sem nyitotta ki száját.

Erőszakos ítélettel végeztek vele. Ugyan ki törődik ügyével? Igen, kitepték az élők földjéről, és népem bűnei miatt halállal sújtották. A gonoszok között adtak neki sírboltot, és a gazdagok mellé temették el, bár nem vitt végbe gonoszságot, sem álnokság nem volt szájában.

Úgy tetszett az Úrnak, hogy összetöri a szenvedéssel. Ha odaadja életét engesztelő áldozatul: látni fogja utódait, hosszúra nyúlik élete és teljesül általa az Úr akarata.

Azért, mert lelke szenvedett, látni fogja a világosságot, és betelik megelégedéssel.

Sokakat megigazultakká tesz szolgám, mivel gonoszságait magára vállalta. Ezért osztályrészül sokakat adok neki, és a hatalmasok lesznek zsákmányai, amiért életét halálra adta, és a gonosztevők közé sorolták, noha sokak vétkeit hordozta, és közben a bűnösökért imádkozott.

Ez az Isten igéje.

Iz 52,13-53,12

Andrásfalvy János atya, a szalézi rend tartományfőnöke vezette idén templomunkban a nagypénteki szertartásokat.

NAGYSZOMBAT

Jézus sírban pihenésének ideje, a liturgiában a húsvéti szent háromnap harmadik napja. Üdvtörténetileg e naphoz kötődik Jézus pokolraszállása is. Az egyház a nagyszombatot böjtben és gyászban tölti, semmilyen szertartás nincs ezen a napon, csak csöndes virrasztás a szent sírnál. A húsvéti vigília este, sötétedés után kezdődik, hiszen az ősi zsidó hagyományokra alapozva sötétedés után már vasárnap van, ezért a nagyszombat esti misét vasárnap vigíliájának nevezzük. Az ünneplés tárgya a világosság győzelme a sötétség, az élet győzelme a bűn és a halál fölött. Liturgiájának fő részei a húsvéti fény megáldása (tűzszentelés), a húsvéti örömeinek (Exsultet), az ószövetségi olvasmányok, majd a szentmise. A szentmisében keresztvíz-szentelés és keresztvási szertartás is van, majd föltámadási körmenettel zárul. A tűzszentelés szertartása, a húsvéti gyertyának és a hívek gyertyáinak meggyújtása, valamint a templom teljes kivilágítása jelzik Krisztus világosságának szétáradását. A húsvéti gyertyába beillesztett öt tömjénszem Jézus megdicsőült öt szent sebének jelképezi. A teljes nagyszombati igeliturgia hét ószövetségi olvasmányt, szentleckét és evangéliumot tartalmaz. A hét ószövetségi olvasmányt közül hármat kell felolvasni. Az egyes olvasmányokat zsoltár, rövid csend, majd könyörgés követi. Az oltár gyertyáinak meggyújtása után a pap ünnepélyesen elkezd a Glóriát, s mielőtt a nép átvénné, megszólal az orgona és a csengők, zúgnak a harangok. A keresztvíz megáldása előtt elhangzik a Mindenszentek litániája, majd a pap megkereszteli a keresztelendőket. A jelenlévők kezükben égő gyertyával megújítják keresztvási fogadalmukat. Az áldozás utáni könyörgés végeztével a pap kiteszi a Szentséget az oltárra, ezután következik a körmenet.

† EVANGÉLIUM Szent Máté könyvéből

Szombat elmúltával, a hét első napján pirkadatkor Mária Magdolna és a másik Mária elment, hogy megnézze a sírt. És íme, nagy földrengés támadt: Az Úr angyala leszállt az égből, odament, elhengerítette a követ és ráült. Olyan volt a tekintete, mint a villám, a ruhája pedig fehér, mint a hó. Az örök reszketni kezdtek félelmükben, és szinte halálra váltak. Ekkor megszólalt az angyal, és ezt mondta az asszonyoknak: „Ne féljete! Tudom, hogy a megfeszített Jézust keresitek. Ő nincs itt, mert feltámadt, amint megígérte. Jöjjetek, nézzétek meg a helyet, ahol feküdt! És siessetek, mondjátok meg tanítványainak, hogy feltámadt a halottak közül, és előttetek megy Galileába. Ott viszontláthatjátok őt! Íme, én megmondtam nektek!” Erre elsiettek a sírtól. Remegve, de nagy örömmel futottak, hogy megvigyék a hírt a tanítványoknak. És íme, egyszerre

csak Jézus jött velük szemben, és megszólította őket: „Üdv nektek!” Ők pedig oda-siettek hozzá, leborultak előtte, és átkarolták a lábát. Ekkor Jézus így szólt hozzájuk: „Ne féljete! Siessetek, vigyétek híru-l testvéreimnek, hogy menjenek Galileába, mert ott viszontláthatnak engem.”

Ezek az evangélium igéi.

Mt 28,1-10

HÚSVÉTVASÁRNAP

A föltámadás vasárnapja, a liturgikus év legnagyobb ünnepe. Ünnepi miséje a föltámadt Krisztust ünnepli, akié a hatalom és dicsőség mindörökké, és aki bennünket arra int, hogy a világosság gyermekeiként új életre kelve az odafönt valókat keressük. Húsvét misztériumában tehát benne van Jézus halála és föltámadása, szenvedése és megdicsőülése. Sz szenvedését és halálát úgy vállalta, mint vértanúságot, mint ember egészen teljesítette az Atyától kapott küldetést, és ezzel kifejezte a tökéletes engedelmisséget. Engedelmissége és hűsége így érdemszerző volt, hiszen egész emberi lelkével szabadon vállalta mint reá szabott kötelességet. Halála és föltámadása azt igazolta, hogy ez a földi élet átmehet a mennyei dicsőségbe, s az Atya jutalmazza a földi érdemeket. Így biztosítékot nyertünk arra, hogy az életnek van értelme és célja, és hogy reményünk nem hiábavaló.

† EVANGÉLIUM Szent János könyvéből

A hét első napján, kora reggel, amikor még sötét volt, Mária Magdolna kiment a sírhoz. Odaérve látta, hogy a követ elmozdították a sírtól. Erre elfutott Simon Péterhez és a másik tanítványhoz, akit Jézus szeretett, és hírül adta nekik: „Elvitték az Urat a sírból, és nem tudom, hova tették!”

Péter és a másik tanítvány elindult, és a sírhoz sietett. Futottak mind a ketten, de a másik tanítvány gyorsabban futott, mint Péter,

és hamarabb ért a sírhoz. Benézett, és látta az otthagyt gyoicsleplet, de nem ment be. Közben odaért Simon Péter is. Ő is látta az otthagyt lepleket és a kendőt, amely Jézus fejét takarta. Ez nem volt együtt a leplekkel, hanem külön feküdt összehajtva egy helyen. Akkor bement a másik tanítvány is, aki először ért a sírhoz. Látta mindezt és hitt. Addig ugyanis még nem értették meg, hogy Jézusnak fel kellett támadnia a halálból.

Ezek az evangélium igéi.

Jn 20,1-9

A KOMÁROMI CSALÁD

Ismerjétek meg a Komáromi családot, akik 3 éve járnak a szemeretelepi plébániára. Dani és Gyöngyi három gyermeket nevelnek – szeretnek itt élni, kedvükre van a szemeretelepi közösség nyitottsága, befogadó szelleme.

■ **Gyöngyi, mesélj magadról, te ide születél a kerületbe?**

Gyöngyi: Igen, abszolút „pestszentlőrinci leány” vagyok, többször költöztünk már, így megismerhettem Pestszentlőrinc különböző részeit – úgy érzem, nem is szeretnék

innen elköltözni. Itt élek, és itt szeretnék majd elbúcsúzni.

Édesapám elég korán meghalt, balesetben vesztettük el. Én még nagyon kicsi, két-éves voltam, édesanyámmal és kisöcsémrel együtt hárman maradtunk. Édesanyám ne- ►

▶ velt bennünket, ügyesen megoldotta a lakhatással kapcsolatos kihívásokat, mindig sikerült egy picit nagyobb ingatlanba költöznünk az évek során. Nagyon szerencsésnek érzem magam abból a szempontból, hogy laktunk lakótelepen is, viszont most kertés házban vagyunk, és ezt ajándékként éljük meg.

2005-ben szereztem meg a diplomámat német–történelem szakon, de akkor még csak óraadóként volt lehetőség a Szent Lőrinc Katolikus Általános Iskolában tanítani, heti 8 órában. A főállásom egy gyáli iskolában volt, két év után kerültem teljes állásba a Szent Lőrincbe, aminek nagyon örültem. Lassan 20 éve vagyok az iskolában, közben közel 5 évet voltam otthon a gyerekekkel.

■ **Dani, te hogyan kapcsolódsz a kerülethez?**

Dani: Én „budai gyerek” vagyok, mi is költöttünk párszor, elsődleges kapcsolódási pont számomra a pestszentlőrinci katolikus iskola volt, ugyanis Szarvas Attila lett az igazgatóhelyettes annak idején, és felhívott, hogy testnevelő tanárt keresnek. A felkérésre – némi hezitálás után – igent mondtam és mi így találtunk egymásra Gyöngyivel. Eb-

ből a szempontból nagyon jó döntés volt, de egy jó ideig a tizenkettedik kerületből jártam át ide dolgozni a Szentlőrincbe. Mostanra már én is teljes jogú tizennyolcadik kerületi lakosnak tartom magamat, és nagyon élvezem kertvárosi miliőt.

Gyöngyi: Amikor szünet van, vagy van egy kis szabadidőnk, akkor Dani mindig kint van a kertben. Az ő keze munkája, aminek szó szerint a gyümölcsét élvezzük: saját kezűleg

nagyon sok mindent szeret létrehozni, gondozni; ő a kertben kapcsol ki, gyönyörű állapotban is van a kertünk.

Dani: Hatgyermekes családból származom. Van két pap testvérem, akik ferences szerzetesek is. Egyikük Szécsényben van, a másik pedig Esztergomban házfőnök. Sorban így nézünk ki: a legidősebb bátyámnak hét fia született, a következő bátyáméknál öt gyermek van – az első közülük örökbefogadott –, utána jön Jób testvér, az egyik ferences testvérem, majd negyedikként én három gyermekkel. Ötödik testvérem a másik ferences szerzetes, Előd, és végül a húgom, akinek szintén öt gyermeke született. Édesanyámnak így húsz unokája van.

■ **Mikor kerültetek szemeretelepi plébániára?**

Gyöngyi: Csupán néhány éve kapcsolódunk be a „vérkeringésbe”, és ez nyilván köszönhető annak is, hogy itt ilyen jól működő közösség van. Most, hogy a gyerekek nagyobbak, ügyesebbek, könnyebben tudunk a különböző programokba, eseményekbe bekapcsolódni, és időt szánni a feltöltődésre, közösségi kapcsolatokra.

Alig két év a gyerekeink között a korkülönbség: 2014-ben született Réka lányunk,

2016-ban Flóra, 2018-ban pedig Bence. Visszatekintve, az a 4-5 éves időszak inkább a mindennapi teendőkről, a gyerekekről szólt. Amikor már Bence is nagyobb lett, és picit több energiánk és időnk lett, emlékszem, a templomnál megszólított Zsolnay Orsi azzal, hogy elég nagyok a gyerekek, most már mehetünk családi táborba!

■ *Hogyan érzitek magatokat a közösségben?*

Dani: Eleinte több templomban is jártunk, alapvetően a földrajzi közelség is döntött abban, hogy ide járunk, valamint az, hogy tényleg jó közösség van itt Szemeretelepen, és így jött az a döntés, hogy ide szeretnénk beízesülni.

Gyöngyi: A katolikus iskolában tanítottunk, ahol nagyon jó kis közösségünk volt. Ott megtaláltuk a helyünket, ahol jó lenni, ahol a hitünket megélhetjük. Tulajdonképpen a munkahelyünkön adatott meg nekünk az a közeg, ahol megélhetjük a hitünket. Korábban talán azért sem volt ennyire előtérbe helyezve, hogy közösséget keressünk, mert-

hogy a Szentlőrinc megadta nekünk ezt is. Olyannyira jó kapcsolatok, barátságok szövődtek, hogy egy volt kolléganóm lett Réka lányunk keresztanya.

■ *Mitől működő egy közösség?*

Gyöngyi: Mint minden kapcsolat, ez nyilván energiát igényel mindkét fél részéről: legyen program, amire el lehet menni, és legyen olyan, aki elmegy rá. Tudatosan kell ezekre időt szakítani: ki kell szakadni a mókuskerékből, a munkánk csapdájából, ami-ben napi szinten vagyunk mindannyian.

Dani: Amit ennél a közösségnél érzek, és úgy látom, hogy működik, az az, hogy van egy nagyon nagy nyitottság az újonnan érkezők befogadására. Gyermekként és fiatal felnőttként is mindig jártam közösségekbe, sokszor azonban olyan zártkörű társaságba kerültem, amely nem volt hajlandó befogadni kívülről érkezőket és emiatt, előbb-utóbb úgymond „belterjes” lett, és később szét is hullottak. Ezeket sajnos végignéztük, ahogyan több évnyi együtt végzett munka, barátság széthullott.

A szemeretelepi közösségben viszont nyitottságot tapasztaltam, ami úgy látom, hogy szükséges, hogy a frissen érkezett emberek hozzá tudjanak járulni a közösséghez. Ajándékként tekintek a mi életünkben arra, hogy minket is ez a nyitottság fogadott, bennünk is volt nyitottság, és ez a kettő egymásra találhatott. Gyermekeink tekintetében is nagyon fontosnak tartom, hogy legyen egy hely, ahova „hazamegyünk”, ahol ismerősökre találunk, és jól érezzük magukat. Fontosnak tartom, hogy ne forduljon elő az, hogy a gyerekek azt mondják, hogy nem akarnak misére menni – ehelyett inkább ismerősökre találnak és barátokkal lehetnek együtt; merthogy ők még nem tudják, hogy azért mennek, hogy az Úr Jézussal találkozzanak. De előbb-utóbb az is kialakul, később majd fel tudják fogni. ►

▶ *Gyöngyi:* Eddig még nem érezzük, hogy valamelyik jelenlegi plébániai családdal olyan nagyon szoros viszonyban lennénk, de mégis érezzük, hogy figyelnek ránk, és személyesen meghívnak: az említett egyetlen „gyertek!”-meghívás nagyon sokat jelentett számunkra, ez a nyitottság – és nemcsak felénk, gondolom, hanem bárki felé. Figyelünk egymásra. Ez működik.

Dani: Ami nekem még pluszban nagyon jó élmény: nem érzem, hogy valaki meg akarná változtatni a másikat, elfogadjuk egymást így, ahogy vagyunk. Egészen egy-

szerűen itt nem arról szól a történet, hogy valaki meg szeretné mondani, hogyan történjenek a dolgok. A Férfikörön is ugyanazt érzem, hogy mindig örülnek, ha megérkezem, ez jó érzés, ha esetleg nem megyek akkor sincsen szemrehányás – de azért mégis észreveszik, ha nem vagyok ott, és számomra ez fontos. Összefoglalva: a személyesség, ami nagyon tetszik. Nem mindig ugyanazok a tagok vannak ott, vannak nyilván visszatérők, de új arcokat is sokszor lehet látni. Elmondható, hogy aránylag so-

kan vagyunk, mert van, hogy két sorban ülünk a fenti teremben.

Gyöngyi: Mindig elhangzik a hirdetésekben is, hogy várjuk az újonnan csatlakozókat, de ugyanakkor a személyes meghívás az, ami ténylegesen elindítja az emberben az érzést, hogy odatartozik /tartozhat.

■ **Hogyan élitek meg a hivatásotokat? Hogyan adjátok át a vallás gyakorlását a gyerekeknek?**

Dani: Katolikus iskolában dolgozunk, ezért elmondhatjuk, hogy ebből a szempontból könnyű dolgunk van. Ugyanakkor a katolikus közösség is lehet néha, bizonyos szempontból „missziós terület”. Az, hogy mindketten a tanári pályán helyezkedtünk el, nem véletlen, hiszen mindketten hivatásnak tekintjük pedagógusi feladataink teljesítését.

Én például egy mélyen vallásos közegeből érkezem, Gyöngyiről pedig elmondhatjuk, hogy kevésbé; ugyanakkor sok mindent megélt az osztályaival. Meglepődtem például, hogy nekem, mint „jól bejárattott katolikusnak”, nem jutott eszembe, amit ő csinál: gyakran imádkozik az osztályaival valakiért. Magunkkal a lényünkkel kell megpróbálnunk egy elérhető hitet prezentálni a diákjaink felé.

Testnevelőként ritkábban beszélek diákjaimnak a hitről, de a cselekedeteimen, vagy egyszerűen az életemen látják és érzik a gyerekek, hogy ez hiteles.

Gyöngyi: Amikor az ember a szakos órát tartja akkor nem mindig kerül előtérbe a vallás. Leginkább az osztályfőnöki órák lehetnek alkalmasak arra, hogy a hitről, értékrendről beszéljünk. Ezért is szeretek többször több programot szervezni, kirándulásokat kitűzni, mert ott van lehetőség arra, hogy beszélgessünk a lélek dolgairól, és választ keressünk/találjunk az élet nagy kérdéseire.

Az 5–8. osztály között hosszú folyamat zajlik, de érdemes végigcsinálni, fontos autentikusan megmutatni a gyerekeknek, kik vagyunk, hogyan éljük az életünket, a tanulók megértik, és beérnek.

A név kötelez természetesen, de nemcsak az iskola neveli a gyerekeket azzal, hogy szabályokat állít elé, hogyan kell katolikus módon viselkedni, mi mindent kell betartani hitünket illetően, hanem megpróbálunk velük beszélgetni, és saját életünkkel megmutatni, hogy ez nem lehetetlen feladat, hanem egy járható út. Ezek vagyunk mi, mint tanárok és én azt gondolom, hogy egy nem katolikus iskolában is ugyanezt adnánk. Nem egy gyermeknél sikerült elérni azt, hogy saját maguktól megkeresztelkedtek – az évek során láttunk szép történetek a megtérésről.

Dani: Nagyon sokszor otthonról nem kapják meg azt a gyerekek, hogy beszéljessenek velük a szüleik, hogy odafigyeljenek rájuk, és meghallgassák a problémáikat. Újabb feladataim közé tartozik a gyermekvédelem az intézményen belül: hozzám fordulhatnak azok a gyerekek, akik segítségre szorulnak – inkább a felsőbb osztályokban.

Gyöngyi: A gyerekek/diákok nagyon hálásak tudnak lenni, a pedagógusnak pedig meg kell tudnia különböztetni, hogy mikor van az az helyzet amikor be kell áldozni adott esetben egy szakos órát arra, hogy megbeszéljünk egy fontos múltbéli eseményt, hogy együtt feldolgozzunk egy olyan terhet, amit egy kis iránymutatással enyhíthetünk. Persze lehet, hogy nagyon fontos nyelvtanban a passzív szerkezet, de a gyermek lelke azzal nem fog jól működni.

■ **Húsvétra hogyan készültök?** (A beszélgetés még nagyböjtben készült – a szerk.)

Gyöngyi: A Komáromi családnak van egy gyerekkori hagyománya, hogy Esztergomban töltik a húsvéti szent három napot. Számunkra ebből annyi maradt meg, hogy vasárnap együtt ebédelünk Esztergomban a családdal, mert mi úgy döntöttünk, hogy a helyi közösséggel készülünk és veszünk részt a szent három nap szertartásain. Fontosnak tartjuk, hogy a gyerekeink is részt vegyenek a szertartásokon, szeretnénk hogy átérezzék húsvét misztériumát. Ennek megvan az összetartó, húsvétra felkészítő szerepe.

D.-P. Cs.

DÉL-IFI

2022 szeptemberétől havonta

A tanév elején, szeptemberben néhány dél-pesti plébánián szolgáló atya összefogása révén elkezdődött valami új a fiatalok körében. A külső kerületek ifjúsága immár nemcsak a saját helyi közösségében tapasztalhatja meg a Krisztussal való találkozást és a másokkal való közösség örömét, hanem egy egészen nagy körben, a Soroksár és Kőbánya között elhelyezkedő számtalan egyházközség fiataljai között is. Az esemény életre hívásának többek közt az a célja, hogy kialakuljanak új kapcsolatok, megerősödjön a régi ismeretségek, illetve hogy a tágabb körben megtapasztalt élmények révén egy nagy, dél-pesti ifjúsági közösség jöjjön létre.

Ennek megfelelően a havonta, vasárnap este tartott alkalmakon helyet kap az Istenre és az egymásra figyelés is. Az elején egy rövid tanító részben a közösségi élettel, aktuális fontos kérdésekkel kapcsolatos előadást tart egy atya vagy egy felkért előadó – esetleg pár. Ezt zenés szentségimádás követi, ahol a hangszeren játszó, vagy énekelni tudó ifik segítik az Istenre hangolódást. Az énekek közötti csendek alatt egyéni időt tölthetünk az Ő jelenlétében, és mindig van lehetőség gyónásra is.

Az alkalmak második felében különféle közösségi játékok, feladatok vannak, illetve egy adott témáról való mélyebb beszélgetés, megosztás. Kisebb csoportokra oszlunk, így a nagy létszám nem akadályozza, hogy mindenki elmondhassa a véleményét, gondolatát, kérdéseit. A komolyabb beszélgetés után a kötetlen csevegés is helyet kap. A feloldódást segíti a tea és a kitett nasi vagy szendvics is. A jókedv és a vidám hangulat

állandó velejárója és része ezeknek a vasárnap estéeknek.

Az eddigi alkalmak alapján elmondható, hogy a kezdeményezésnek nagyon is van létjogosultsága, és céljai közül számos már megvalósulóban van. Ha az idáig látható lendülettel folytatódnak a megkezdettek, akkor a Dél-ifi egy állandó, a fiatalok életét meghatározó eseménnyé és egyben közösséggé válhat.

A legutóbbi alkalom április 16-án a mi plébániánkon volt – a következő Mustármagban beszámolunk arról is.

K. L. R.

NAGYBŐJTI LELKIGYAKORLAT

2023. március 11-12.

A szombati alkalomra Mahi atyának kellett „beugrania”, mert a meghívott *Sárai-Szabó Tamás Kelemen OSB* bencés atya hiába indult el jó időben Győrből, az autópályán történt baleset miatt csak jócskán késve érkezett Szemeretelre. A szentbeszédék ezúttal is segítették a nagybőjti felkészülést.

ALMÁS SÜTEMÉNY

Az alma a legismertebb gyümölcsünk, amelynek egyes fajtái a nyári időszaktól egészen tavaszig fogyaszthatók. Legértékesebb, legtáplálóbb, ha héjával együtt, nyersen esszük, így tartalmazza a legtöbb élelmi rostot. Méregtelenítő, tisztító hatású, sőt a fogyókúrának is az egyik hasznos segítője. „Napi egy alma, az orvost távol tartja” – szól a mondás a fentieket igazolandó.

Talán nincs is több olyan gyümölcsünk, amit ennyire sokoldalúan lehetne felhasználni, mint az almát. Íme most egy a sok közül.

ALMÁS SÜTEMÉNY

A tésztahoz tegyük egy nagy keverőtálba a 250 g lisztet, 100 g cukrot, 1 csomag vaníliás cukrot, 100 g darált mandulát vagy diót, 200 g puha vaját vagy margarint és 1 tojássárgáját! Jól dolgozzuk egybe! Kivajazott tepsibe simítsuk el és 180 fokon 15 percig süssük!

2 tojásfehérjét keverjük habosra 50 g cukorral! 300 g tejfölbe forgassunk bele 1 tojássárgáját, 100 g mandulát vagy diót, majd a tojásfehérjés masszát óvatosan elevegytük vele.

A kihűlt tésztalapra simítsuk rá, majd a meghámozott, negyedekre vágott, beirdalt almával terítsük be! 30 percig süssük!

50 g vaját 4 evőkanál mézzel összeolvasztunk és megkenjük vele az almákat. Megszórhatjuk diódarabokkal és 10 percig sütjük. Tejszínhabbal is kínálható.

Tavaszi napsütést és egy jó forró kávét kívánok hozzá.

K. L. M.

VERSSAROK

Reményik Sándor:

Reinkarnáció

Ha adsz nekem részt a feltámadásban
Ó add Uram, támadjak fel virágban,
Harangvirágban örvények felett,
Himbálgják viharok a kelyhemet,
Vagy örökkévaló csend simogasson,
Csengjek misére sziklatemplomokban,
Bazalt-tornyokon hajnali misére,
És ne kérdezzem: mért élek, mi végre,
Hadd hervadjak egy kicsit boldogabban,
Hadd lássam kissé szebbnek az eget,
Figyeljek jobban mélységek szavára,
A csengetyűmmel dícsérjem neved:
Harang a harangozót, Istenem.

HIRDETÉSEINK

LITURGIKUS ESEMÉNYEK

- **április 23. vasárnap:** kivételesen a ½8 órai szentmisében imádkozunk az e hónapban temetett testvéreinkért;
- **április 30. vasárnap:** délelőtt nem lesznek szentmisék a templomban. Ezen a vasárnapon csak 18 órakor lesz szentmise;
- **május 1. hétfő:** egésznapos szentségimádási napunk 8 órától;
- **május 20. hétfő:** Szent József, a Boldogság Szűz Mária jegyese főünnepe, 19 órakor ünnepi szentmisét tartunk;
- **május 5. péntek:** a hónap elsőpéntekje. Az esti szentmisét Jézus szíve tiszteletére ajánljuk fel;
- **május 7. vasárnap:** nem 9 órakor hanem 10 órakor kezdődik a délelőtti ünnepi szentmise melyben a bérmálás szentségét szolgáltatja ki

ANYAKÖNYVI ADATOK

TEMETÉS

† **Kauba Istvánné (Kiss Ildikó)**

születési év: 1951

temetés ideje: 2023. március 10.

† **Buchardt Erzsébet**

születési év: 1950

temetés ideje: 2023. március 24.

† **Dávid Imréné (Dalnoki Katalin)**

születési év: 1935

temetés ideje: 2023. március 29.

† **Kalamár Lajos**

születési év: 1937

temetés ideje: 2023. március 31.

† **Gál Ferencné (Ceglédly Katalin)**

születési év: 1946

temetés ideje: 2023. április 11.

fiataljainknak Gyetván Gábor protonotárius kanonok-plébános atya;

- **május 14. vasárnap:** a 9 órai szentmisében lesz az elsőáldozás;
- **május 28. pünkösdvasárnap:** a 9 órai szentmisében az e hónapban temetett testvéreinkért imádkozunk;
- **május 28. pünkösdhétfő:** egésznapos szentségimádás 8 órától, 18:40 órától, litánia majd 19 órakor szentmise magyar hazánkért;
- **május hónapban** a Szűzanya tiszteletére a hétköznapi esti szentmisék előtt 18:40 órától litániát éneklünk;
- **június 2. péntek:** a hónap elsőpéntekje. Az esti szentmisét Jézus szíve tiszteletére ajánljuk fel.

HIRDETÉS

- **ADÓ 1%:** Az idei évben is rendelkezünk adónk 2×1%-áról a megszokott módon! A jogosult szervezetek listája a https://nav.gov.hu/ado/szja1_1/felajanasra-jogosultak/regiszt-ralt_civil oldalról letölthető. Fontos tudnunk, hogy akinek nulla forint az adója, annak is számít a felajánlása az állami keret elosztásánál, így ne felejtjük el leadni nyilatkozatunkat a **Magyar Katolikus Egyház** javára! A technikai szám: **0011**.

MUSTÁRMAG

a Szent István Király Plébánia lapja,
alapítva 1992-ben, újraindítva 2007 decemberében

Jelen lapszámunk munkatársai:

Fr. Mahimai Raj Anthony,
Bodó Márton (B. M.), Derzsi-Pap Csilla (D.-P. Cs.),
Két Lelkes Résztevő (K. L. R.), Knábné Lakatos Marianna (K. L. M.),
Némethné Kiss Erika (N. K. E.)

Fotók:

Knábné Lakatos Marianna, Viola Zsolt

A plébánia, illetve a szerkesztőség elérhetőségei:

Cím: 1185 Budapest, Tátrafüred tér 15. • Telefon: 292-1407
e-mail: szemere.mustarmag@gmail.com
<http://szemere.plebania.hu>